

Пътване до Зографския манастир

Скици с моливи на един художник.

Според закона на калугерската република, всеки пътник или поклонник трябва да иде да се представи най-напред в Карей — столицата, от където ще получи от „Епископията“ и „Киното“ фамозното „деамонтиране“ — разрешение, което дава право за посещение на всички манастири, скитове и църкви.

Полицаят излезе разбран човък та ми позволи, най-напред да иде в „Зограф“ по море и след това да се представя в Карей. Благодаря му:

— Евхаристо, евхаристо поли!

На пристанището виждам един напет старик с бела брада, брчи панталони, елеки особено и малка черна шапка с герба на гръцката патриаршия — двуглава орел.

Отчето ми обяснява, че старецът бил „сименид“ — име, което носят стражарите на „Киното“ — духовната община. Били всичко 5 — 6 души, в Дафни и Карей.

От лодката гледам Дафни — пристанището на Света гора. Десетина малки, схлупени ориенталски къщи.

Това представлява пристанищния град, който е нанесен и на малките географски карти.

В утринната прохлада пътването с моторна лодка по крайбрежието на Атон е едно незабвимо удоволствие.

Морето край брѣга е бистро зелено — виждат се камъните на дъното. На запад стърчат осветените възвишения на Касандра — друга полуостров.

Ние се движим близо до брѣга. Въ малки заливи и по височините сж построени манастири от разни голѣмини и народности.

Минаваме покрай голѣмия руски манастир „Пантелеймон“, с многобройни глѣми и високи сгреди. На пристанището руски калугери работят нѣщо; други пък гребат в една лодка.

— Ей, какъв бѣше по ра-

но „Пантелеймон“, ми казва отец Панарет. Що пари се сипѣха тука. Умрѣ царска Русия. Сега работят и се прехранват. Всичко им иде от рѣка. Чужди работници не вземат. Имат бичкиджийници, свѣтат гората, продават и живѣят.

Нашата моторница спира на манастирските пристанища, където слиза нѣкой калугер.

Минаваме покрай манастирѣ Ксенофанъ, Дохмарианъ, Кастамонити.

— Ей там е пристанището на Зограф „Арсената“, ми казва моя пътководител — отец Панарет и ми посочва една кула въ далечината.

Живописно е пристанището на Зограф; запустяла вътрена воденица, една сръдновѣковна кула и до нея пакъ развалинитѣ на друга кула. Конакът е малка къща с църква. Посрещат ни единъ старецъ с сини очи, бѣла брада и обгорѣло лице. Телефониратъ за мулета въ манастира. Тукъ всичко е свързано съ телефон и мулета.

Единъ послушникъ съ благо, малко блѣдо, малко подпухнало лице доведе четири мулета, които презъ планински пѣтища, напомнящи много на родопскитѣ, ни отвеждатъ въ голѣмия български манастир „Зографъ“.

Ц. Лавреновъ

Картини въ рамки по 30 л.
Картини безъ рамки, изборъ недостигнатъ
Книжарница „Меркурий“
ул. „Царъ Борисъ“ 19
Запомнете
„Меркурий“
за момента и Колепа.

ФРИЗБОРСКИ салонъ
„Севиля“ намали чувствително цената на електрическото дълготрайно къдрене. Не се стеснявайте за да проверите че наистина е намалено чувствително щомъ проверите че се увърите!
Отъ съдържателя

Нова електрическа централа въ Варна. Коко ще струва централата. Какъ ще бѣде построяна тя.

Въ общината се изработватъ проектигъ-плановете, изчисления и поемни условия за построяването на новата градска електрическа термична централа.

Опредѣлено е вече и мѣстото, където тя ще бѣде построена — въ непосредствена близость сж бѣдащата нова общинска кланица.

Ще се инсталира на първо време една парна турбина съ мощностъ 2500 конски сили като се предвиди мѣсто и за втори агрегатъ съ сжщата мощностъ.

Досегашната дизелова централа ще остане следъ построяването на новата само като върхова централа.

Стойността на новата централа се изчислява на около 20,000,000 лева.

Необходимитѣ финансови сръдства сж осигурени чрезъ ежегоднитѣ печалби на общинското стопанство на електричество, като разбира се, изплащането ще стане въ нѣколко години.

Интересътъ на специалнитѣ фирми къмъ този строежъ и доставка на машини и при този начинъ на плащане е голѣмъ.

Има всичкитѣ добри изгледи това мероприятие да се реализира бърже и сигурно, следъ като се преодолеятъ и нѣколко пречки въ министерството на благоустройството отъ формаленъ характеръ.

ВНИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ ДА БЪДЕТЕ МЕЖДУ СВОИТЕ СЪРАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ, СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 София
сж ТЕЧАЩА ТОПЛА И СТУДЕНА ВОДА, БАНЯ АСАНСОРЪ ПАРНО ОТОПЛЕНИЕ.
Съдържателят:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

А. Закеянъ кроющъ
Филаретова 3
Пристигнаха най новитѣ сезонни платове. Изработка акуратна и чиста.
Цени намалени.
1—3420—10

АТЕЛИЕ „ПРОГРЕСЪ“
на Я. Г. Василевъ
Чисти, боядисана гледи въвѣкави дрехи най-добре.
Телефонъ 2493.

ЗА РЕКЛАМАТА сж сѣди резултатъ — рекламирайте само въ „Варненски новини“, защото се четатъ най-много отъ всички провинциални вѣсти

ПОУЧНО-ЗАБОВНО ЧЕТИВО

ЯПОНСКИТЕ ХОТЕЛИ

За пътника, който се ужасява отъ многото багажъ, японскитѣ хотели сж същински рай. Въ това отношение Япония е идеалната страна за пътване.

Безразлично дали ще отседнешъ въ хотелъ или ханъ отъ само себе си се разбира, щомъ пътвашъ изъ Япония, че покрай извънредно чистата стая и легло ще получишъ чифтъ пантофи и кимонъ — лѣтно време отъ лека материя, а зиме направено отъ коприни, подплатено съ ваталина.

Освенъ това, въ банята ще намѣришъ безъ друго на свое разположение топла вода и цѣлъ купъ пешкири, различни сапуни, нова четка за зѣби, неупотрѣбявана, поставена въ стерилизиранъ амбалажъ. Тия четки за зѣби сж извънредно еатини и се употребяватъ само веднѣжъ или най-малкото само отъ единъ пътникъ, а следъ неговото отпътуване се захвърлятъ. Вънъ отъ това, ще имашъ на разположение паста за зѣби, безупречно чиста четка за глава, гребенъ обвивъ въ целопанъ.

Ако желавашъ да се поразходишъ, не ти остава нищо друго, освенъ да си изберешъ чифтъ дървени сандали, които винаги се намиратъ въ безкрай на редица изъ коридоритѣ на хотелъ.

Докато се къпешъ или си отпочивашъ, дрехитѣ ти се изпиратъ и се огледжватъ по единъ безупреченъ начинъ.

Японскитѣ хотели нѣматъ опредѣлени цени. Тарифитѣ се изчисляватъ споредъ пътника, Обикновено се взима 3 йени (равни на около стотина лева) за стая съ баня и пѣленъ пансионъ като за човѣкъ отъ сръдна рѣка. Отъ единъ самурай се взиматъ 7—8 йени. На единъ благородникъ се предоставя той по свое усмотрѣние да опредѣли цената, съобразно съ любезността, прѣявена отъ прислугата спрямо него.

Независимо отъ това, въ какъвъ часъ пристигашъ презъ деня или презъ нощта, въ салона на хотелъ ти се поднася първомъ чаша горещъ чай.

При къпането е почти задължително да приемешъ и услугитѣ на една телпачка, която ще изтърка гърба ти. Сраму!

НИКОИ НЕ УВЪРЯВА ПАРИ на улицата. И при все това има хора, които плащатъ за реклами, които не постигатъ целта си.

За бил Коопер. Оперно-Оперетенъ театъръ въ Варна се търсятъ кандидатки при добро възнаграждение. Записване до 5 того — при Музикалниятъ магазинъ „Мосечо“ ул. „Царъ Борисъ“ (до Матей Нелковъ). 1—3

Печатница „Новини“ — Варна

Алуминиева подвързия

Единъ изобретател успѣлъ да изнамѣри начинъ да подвързва книги съ алуминиева подвързия.

Изобретението е вече патентовано и споредъ думитѣ на ония, които сж видѣли подвързани по новия способъ книги, то щѣло да произведе цѣла революция въ тая областъ.

Алуминиевата подвързия била лека, чиста и издържлива, а най-главното еатина и нѣжепа да се почистатъ.

Провадийски сѣдия изпълнител при Провадийски околийски сѣдъ

Обявление

по и. д. № 364 — 1933 г.

Подписаниятъ Иванъ Ст. Вжжаровъ — Провадийски сѣдия изпълнител при Провадийски околийски сѣдъ, не основание изпълнителния листъ по н. о. х. дѣло № 595 — 1930 год. издаденъ на 3 декемврий 1931 год. отъ Варненски окръженъ сѣдъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че съгласно чл. чл. 807—823 отъ З. Г. С., следъ (15) педнадесетъ дни отъ публикуването на настоящето за започне и ще свърши на 3 януарий 1936 год. до 17 часа въ канцеларията ми — гр. Провадия, продаватъ на следния недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Искъръ (стар. Акъ-коюнъ) Провадийско, принадлежащъ на Костадинъ Христовъ Георгиевъ отъ с. Шабла (Ромѣния) а сега живущъ въ с. Искъръ (стар. Акъ-коюнъ) Провадийско, за удовлетворение искътъ на Иванъ Ивановъ — адвокатъ въ гр. Провадия, пълномощникъ на Иванъ Захо Тодорова отъ с. Шабла (Ромѣния), за себе си и като представителка на малолѣтния си синъ Захо Заховъ, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Чешме-алтъ“ отъ (27'8) двадесетъ и седемъ декара и осемъ ара, при граници: Наследницитѣ на Георги Ив Стойновъ, Георги Пенаковъ, Юсню Юсменовъ и Ив. Ташевъ, оценена по (480) четиристотинъ и осемдесетъ лева декара, или всичко за (13344) тринадесетъ хиляди триста четиридесетъ и четири лева.

2) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ (8'9) осемъ декара и деветъ ара, при граници: Буто Иванчевъ, пѣтъ и пѣтъ, оценена по (640) шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (5696) петъ хиляди шестотинъ деветдесетъ и шестъ лева.

3) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ (22'4) двадесетъ два декъ и четири ара, при граници: Буто Иванчевъ, пѣтъ и пѣтъ, оценена по (640) шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (14336) четиринадесетъ хиляди триста тридесетъ и шестъ лева.

4) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ (11'5) единадесетъ декара и петъ ара, при граници: рѣка, Колю Георгиевъ и Никола Найденовъ, оценена по (640) шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (7360) седемъ хиляди триста и шестдесетъ лева.

5) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ (17'9) седемнадесетъ декара и деветъ ара, при граници: Братия Добреви, пѣтъ и Митко Вутовъ, оценена по (640) шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (11456) единадесетъ хиляди четиристотинъ петдесетъ и шестъ лева.

6) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ (5'2) петъ декара и два ара при граници: Дило Пѣевъ, Кракренски (Емиръ-газийски) ниви и Илия Геновъ, оценена по (640) шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (3328) три хиляди триста двадесетъ и осемъ лева.

7) Нива въ мѣстността „Юртлука“ отъ 12'2 (дванадесетъ декара и два ара, при граници: Киро Бойковъ, пѣтъ и Михалички ниви, оценена по 640 (шестотинъ и четиридесетъ лева декара, или всичко за (7808) седемъ хиляди осемстотинъ и осемъ лева.

Горния имотъ не е ипотекиранъ, обаче длѣжника има поржителство въ полза на Държавата въ размѣръ (8000) осемъ хиляди лева. Ще се продава на части съ правонаддаване 5 на сто въ 24 часа.

Желющитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки пристъпственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да нагледатъ.

гр. Провадия, 30 ноемврий 1933 г.

Пров. Сѣдия-Изпълнител: п. Ив. Ст. Вжжаровъ

ОБЯВА

Дирекцията на Българското Търговско Параходно Д-во — Варна, съобщава на интересующитѣ се, че на 4 декемврий т. г. отъ 2 до 5 часа ще се произведе доброволно спазаряване чрезъ явно малонадаване за доставка на месо за нуждитѣ на параходитѣ му, за срокъ отъ 1 година:

Количеството месо, което се консумира за този срокъ отъ време е:

Говеждо около 16,000 кгр.
агнешко „ 4,000 „
свинско „ 2,000 „

Гаранция за правоучастие въ малонадаването — лева 5,000 въ БРОИ или въ банково удостоверение.
Отъ Дирекцията

Фантастичнитѣ приказки на Билъ Газонъ

201

плика. Върху него бѣше надписано неговото име. Разкъса го и намѣри въ него една банкнота отъ 500 долари и една визитна картичка, съ следнитѣ нѣколко реда върху нея.

Приеми моляте, тая малка парична помощ. Следъ като постигнешъ успѣхъ и си спомнишъ за мене, можешъ да ми повърнешъ сумата. Желая ти отъ все сърдце да се изпълнятъ всичкитѣ твои пожелания.
Твоя: Евелина Мосери

—Какво благородно сърдце има тая девойка! — каза Самъ, който бѣше прочелъ съдържанието на картичката презъ рамото на приятеля си.

—Край на нашитѣ тревоги! — заяви Билъ Газонъ. Да се махаме часъ по-скоро отъ тая Америка която ни причини толкова разочарования! Но нека най-напредъ да отидемъ въ болницата, да видимъ какъ е нашиятъ приятелъ.

Въ болницата завариха приятеля си съ бинтована глава, слабъ и блѣдъ отъ изгубената кръвъ, но иначе безъ никакви усложнения.

Билъ Газонъ помогна на приятеля си да седне въ леглото и да се облегне на възглавницата, а следъ това седна край него.

— Драги Баровъ, щастие то ни се усмихна! Току що научихъ, че японцитѣ сж заминали за Лисабонъ, заедно съ нашитѣ сестри. Бързамъ да замина часъ по-скоро, защото имамъ вече пари и искамъ да ги настигна. Щомъ оздравѣешъ, ще се присѣдинишъ къмъ насъ. Ще ти оставя пътни пари и ще ти пиша отъ Лисабонъ. До виждане! Бързамъ, защото нѣма нито минутка за губене. Горѣ главата. Скоро ще постигнемъ целта си.

Двамата младежи, свързани отъ еднакви нещастия и жмки стиснаха горещо ръцетѣ си. Негърътъ предаде на болния цигаритѣ, които бѣше донесълъ за него и на свой редъ се сбогува.

Руснакътъ гледа дълго време следъ тѣхъ, кога ли ще се видятъ отново?

— Ужасно съмъ гладенъ! — заяви Самъ. Какво ще кажешъ, ще ни стигнатъ ли паритѣ да се нахранимъ или да си стегна поско-ка още малко?

— Ще стигнатъ, не бой се! — увѣри го Билъ Газонъ, хайде да похапнемъ на бърже! Двамата приятели влѣзоха въ най-близката гостилница и се нахраниха до насита, за пръвъ път отъ толкова време насамъ.

Билъ Газонъ следъ обѣдъ се отправи за пристанището, разпита въ параходнитѣ агенции кога и какви параходи заминаватъ, купи два билета — за себе си и за Самъ — а

следъ това се върна въ квартирата си.

Чувстваше се задълженъ да остави нѣколко благодарствени реда за девойката, която така благородно му се бѣше притекла на помощъ. Вѣрно е, че не знаеше адреса ѝ, обаче хазайката можеше да ѝ предаде писмото.

На следния денъ двамата приятели стояха на палубата на парахода, облегнати на перилата, загледи въ американския брѣгъ, постепенно губащъ се отъ зора имъ.

Бѣха преживѣли въ Америка дори и лоши дни, бѣха си създали тамъ и врагове и приятели.

Сега имъ предстоеше нова борба, въ стария митикъ. Каква ли сѣдба ги очаква въ Европа? Дали окончателна победа или ново поражение?

Часть XXVI

Брошката на рибарката

ГЛАВА 81.

Русата пътничка

Пътницитѣ на парахода „Императоръ“ тичаха насамъ-нататъкъ по палубата и се притискаха да заематъ мѣсто край перилата. Далечъ на хоризонта се очертаваше вече португалскиятъ брѣгъ и всички напръгаха нетърпеливъ взоръ.

Всички още отъ далечъ бѣха очаровани отъ прелестната гледка на планинитѣ Чинтра, залявайщи се съ вѣковнитѣ си гори.

Колкото повече се приближаваше параходътъ къмъ брѣга, толкова по-ясно се виждаха очертанията и високитѣ върхове и на разположенитѣ въ тѣхнитѣ подножия развалини отъ стариннитѣ арабски замѣци и новиятъ величественъ замѣкъ Пеня.

Всрѣдъ зеленината на горитѣ започнаха да изпъкватъ многобройни вили и малки селища, разположени по стрѣмнитѣ склонове. Ълнитѣ се разбиваха на пена въ подножието на отвеснитѣ крайбръжни скали, изпстрѣни съ грамадни пещери, на носъ Да Рока. А кога то „Императоръ“ заобиколи въ кръгъ край носъ Разо, започнаха да се виждатъ въ далечината не само старитѣ брѣгови крепости, но и многобройни очарователни лѣтовища по морския брѣгъ.

Селище следъ селище се редѣха по брѣга, докато най-после параходътъ стигна до устието на рѣката Таго, пазено отъ две мощни крепости и посочвано отъ единъ високъ фаръ. Преградията на Лисабонъ започнаха още отъ самото устие на рѣката.

По-навътре кралскиятъ палатъ Аюда се издига високо надъ околнитѣ сгради, достига чакъ до водитѣ на рѣката, която тукъ се раз-

Антонъ Байчевъ

(Спомени)

Нямаше що, оттеглихме се и поехме надолу към пристанището с лъсни и викове. Напредъ вървеше Байчевъ и други буйни родолюбци, а всрѣдъ тяхъ — и великана Халавоглу отъ Търговище, съ развѣто грамедчо народно знаме. Следъ демонстративната обиколка изъ по-главнитѣ улици на града, явихме се отново предъ консулството. До като завършимъ обиколката положението предъ консулството се бѣше измѣнило. Предъ страхъ де не бѣде повторно нападателно последното съ повишена възбуда, поискана била охрана, отъ гарнизона. Когато нашитѣ челници Ан. Байчевъ и др. наближихме портитѣ, тамъ вече имаше български войнникъ съ пушка, който високо извика: „Назадъ!“ Въ единъ гласъ извикахме всички: — „Какъ?! Български войнникъ пазѣ враговетѣ ни! По зоръ! Момче, ти имашъ грѣхъ. Ний сме като тебе — български синове.“

Сгъстенитѣ редове изодадъ се натискаха, Байчевъ и други по неволя пристѣпваха къмъ часовия. Последниятъ до като страхотно повтаряше: „назадъ!“ стовари съ всички сили единъ прикладъ върху гърдитѣ на най-близко стоящия до него — Байчевъ. Възмущението на всички стигна до върха си. Съ викове: „Срамъ!“ и „Позоръ!“, оттеглихме. Едни викаха: да се явимъ предъ окр. управителъ; други — предъ полковия командиръ Караджовъ, до като прояха високо гласъ на Ан. Байчевъ: — „Вървете следъ мене! Ще се явимъ предъ регента, г. Георги Живковъ. Той е тукъ отъ два дена.“

Всички се урнахме подиръ Байчевъ. Часътъ бѣше къмъ единъ сл. полунощъ. Улицата се зарѣзѣ отъ народъ предъ квартирата на Георги Живковъ.

— „Ура! Да живѣе!“, Ехтеше отъ хиляди гърла, всрѣдъ нощта. Регента разпозна гласъ на Байчевъ и излѣзе по халата. Пързитѣ негови думи бѣха: — „Моля, господа, преди всичко — тишина!“

— „Господинъ регентъ! Извика Байчевъ съ разтреперенъ отъ възлнение и възмущение гласъ: българскитѣ войници нанасятъ удари съ прикладъ върху гърдитѣ на българскитѣ граждани въ защита на посегателитѣ на народната свобода, въ защита на Кауларбарса! Протестираме! Искане обяснение, удовлетворение!“

— „Господа, повтори Живковъ: тишина! При редъ и млчаніе върнете се. Пазете да не разбере, че сте идвали при мене, за да не се даде на манифестацията официаленъ характеръ. Безъ туй положението на България е тежко. Утре пристигатъ военни параходи отъ Севастополъ. Благоразумие! Азъ още сега отивамъ при полковия крѣ Караджовъ да разбера каква е работата.“

Всички повторно се спрѣхме предъ консулството, но по-кротко и на почтено разстояние отъ часовия. Следъ половинъ часъ пристигна Караджовъ.

Байчевъ, който прѣвъ понесе приклада, съ право го посрещна доста гротеско: „Господинъ Караджовъ! Съ какво право български войнникъ на насъ удари съ прикладъ върху гърдитѣ на български граждани, съ които гърди тѣ сж бранили отечеството, за единъ провокаторъ?“

Караджовъ бѣше неравенъ, буенъ човѣкъ, но справедливъ. Грубото запитване го раздразни.

— „Господа! съ буренъ гласъ извика той. Съ какво право ний на л и т а т е върху единъ български часовий? За тази врата той отговаря съ главата си! Азъ съжалявамъ, че не намѣрихъ поне 2-3 малегнали тукъ, промушени съ щикъ! Вий не знайте ли, че консулствата сж непокосновени?!“

— „Искане да видимъ генерала, да го помолимъ...“

— „Добре, добре, потърпете!“ И той влѣзе въ консулството, отдето следъ малко излезе.

— „Генерала не може да приеме тѣлпа. Да се яви една делегация отъ 2-3-ма предъ него. Такава ще приеме.“

Ан Байчевъ, Я. Найденовъ и едно трето лице, което не помня, се явиха предъ генерала Каумбарсъ. Подиръ малко тѣ излѣзоха смутени. Члена отъ делегацията, Ан. Байчевъ, отъ името на тримата даде отчетъ на резултата. Стѣпилъ на западнитѣ стѣпала на Окр. Управление къмъ ул. Преславска (тѣ сега не съществуватъ) той, при пълна тишина, къмъ часа три сутринта, говори само пет минути. Байчевъ каза:

— „Каумбарсъ ни прие наивно. Ний го помолихме да предеде за наша смѣтка телеграфически на императора, нашата молба, да отмени ония точки отъ манифеста, които накарняватъ суверенитета на свободна България. На това той отговори сжщо съ надменностъ: —

— „Нема защо да си харчите паритѣ за телеграми.“

Азъ представявамъ императора и ще отговоря за него: — „Не може да се отмени нито една точка! Следъ тѣ думи той се оттегли. Нека сега всички да си разотидемъ мирно и тихо, да не затрудняваме положението на правителството.“

На другия денъ се явиха предъ Варна клиперитѣ: „Забияка“ и „Памятъ Меркурий“ и огледаха брѣговетѣ на бедна малка, млада България, едва що вкусѣла сладостта на свободата, съ своитѣ зловещи топовни гърмежи.

гр. Варна, 28. XI. 1935 г.

Ил. М. Добревъ

Хроника

П. Торлаковъ, досегашенъ механикъ при Варненската т. п. станция е повишенъ за старши механикъ при новостроящата се въ града ни радио-станция.

Наскоро делегацията отъ градъ Варна, която участва въ конференцията за стопански туризъмъ при главната дирекция на желѣзницитѣ ще даде отчетъ предъ варненското гражданство за постигнатитѣ отъ нея резултати.

„НИНО РАНКОВЪ“ днесъ ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Всички длъжници по З. О. Д. З. К. се канятъ да се явятъ при секретаря на комитета на 4 т. м. срѣда вечерта 7 часа въ кафене „Рила“, по много важна работа въ срѣзка съ конгреса.

„ГЛОРИЯ ПАЛАСЪ“ днесъ ШИОНКАТА № 13

ТЪРСЕТЕ сардели марка „БОЛЯРИНЪ“ вкусни, доброкачествени и достъпни. 1-3382-15

Хотелъ „ИМПЕРИАЛЪ“ въ гр. Варна е на централно мѣсто и затова всички го предпочитатъ.

ХИЛЯДИ ДЕЦА внасятъ спестяванията си въ кооперация „Напредъ“, защото тамъ тѣ сж най-добре запазени.

Поканватъ се съдържателитѣ на ресторанти и лѣтни заведения на събрание въ бирария Кристалъ на 4 т. м. 9 ч. пр. об. за да чуятъ доклада на делегатитѣ отъ курортната конференция въ София.

Най-голямъ изборъ на кошничарски издѣлѣя готови и по поръчка ще намѣрите въ кошничарското ателие Б. Донудовъ ул. „27 юлий“. 1-1

УЧЕНИЧЕСКИ палта и шинели при магазинъ Георги А. Бошнаковъ — Варна. 1-6

Книжата „Спомени и белѣжки“ на Ив. П. Церовъ се намиратъ за продажъ въ книжарницата на Д. Димитровъ. 1-3

„Гетете утре въ „В. Новини“

Знаете ли?

295) Отъ къде произхождѣ думата „кафе“?

196) Защо австрийскитѣ и полски евреи иматъ почти изключително нѣмски имена?

297) Франкмасонитѣ (свободнитѣ зидари) по какъвъ начинъ се поздравяватъ?

Отговоръ на по-рано зададенитѣ въпроси:

292) Всрѣдъ нѣкои древни народи, като напрѣмъ римлянитѣ, шапката е била символъ на свобода. Когато римлянитѣ освобождавали нѣкой робъ давали му правото да носи шапка. По-късно постепенно въ Европа си пробилъ пѣтъ обичаятъ по възрастнитѣ, а сжщо и по-старшитѣ по чин и обществено положение да се поздравяватъ съ снемане на шапка, което е означавало изразъ на подчинение. Въ по-ново време тоя обичай е влѣзълъ въ общо употребление кето общъ поздравъ.

293) Въ Индия още отъ най-стари времена, когато нѣкой кихне казва му се: „Джива“, което означава „Наздраве“ (буквално „живѣй“ или „да си живѣй“). Индуситѣ вѣрватъ, че по тоя начинъ се попречва на душата на онѣя, който киха да изкочи презъ носа му. Тоя древенъ обичай, споредъ какъто се вижда, се е запазилъ презъ течение на хиляди години и все още се спазва и всрѣдъ нашия народъ.

294) Обичаятъ да се целува ржката на дамѣтѣ е билъ въведенъ за прѣвъ пѣтъ на мода презъ епохата Рокото — презъ 10-тия вѣкъ. Първоначално целували ржка само на дворцовитѣ дами, а впоследствие тоя обичай преминалъ постепенно и въ гражданството. Целуване ржката на дамѣта означавало на първо време изразъ на почитание, а по-късно любовъ и преданностъ. Въ наше време се правятъ опити да се изхвърли вече обичая да се целува ржка на дамѣтѣ, но все пакъ той продължава да се спазва въ известни държави.

Турско посолство въ София

София 3. Споредъ едно съобщение отъ Анкара, турското правителство решило да въздигне въ степенъ на посолство турската легация въ София.

НАЙ-ЧИСТИЯТЪ, най-хигиеничнъ и най-уютнъ хотелъ въ гр. Варна е „ИМПЕРИАЛЪ“

ЗАБРАНАТА НА ПЕТРОЛА ШЕ БЪДЕ ПРИЛОЖЕНА

тъй като вече и Америка се присъединява къмъ нея. Съдобносното заседание на ОП. ще се състои на 12 декемврий. Какъвъ ще бѣде отговорътъ на Италия.

Парижъ 2. „Журналъ“ съобщава на уводно мѣсто: — „Васкончелосъ, следъ продължителни телефонни разговори съ Лавалъ и лордъ Идънъ опредѣли събранието на 18-тъ за 12 декемврий, на която дата ще се реши въпроса за забраната на петрола.“

До това отлагане се е дошло по искането на Лавалъ, за да има възможностъ да направи още единъ опитъ за споразумение между Парижъ, Лондонъ и Римъ по дипломатически пѣтъ.

Лавалъ предполага, че тия нови преговори, до 12 декемврий, ще иматъ съвсемъ различенъ характеръ отъ досегашнитѣ, тъй като Италия, подъ влиянието на силния стопанско финансовъ натискъ, ще вземе много по-мекъ становище и ще смекчи исканията си.

Всрѣдъ женевскитѣ кръгове се счита че забраната на петрола ще се приложи въ най-скоро време. До сега единствено правителството на Съединенитѣ щати е отказвало да

Евтина седмѣца въ Варна

Приготвления за тържеството

Общината заодно съ заинтересованитѣ съсловия обмислятъ начина, по който по Богоявление да се организира евтина седмѣца въ Варна.

Праздникъ а Богоявление, който се чества най-ефектно въ града ни ще привлече любители на морскитѣ зимни пейзажи отъ цѣла България, тъй като дирекцията на Б. Д. Ж. презъ последното пребиваване на г. кмета инж. Мустаковъ въ София е обещала пълна подкрепа за целта.

Тържеството на Богоявление ще бѣде последвано, на другия денъ — Ивановъ денъ, въроятно отъ друго тържество — освещаването на новия голѣмъ български параходъ „Родина“.

По настоящемъ се изработватъ подробноститѣ за това зимно тържество въ Варна.

Комитета по тържествата рачитѣ, че варненци ще дадатъ подкрепата и съдействието си за да може „Евтина зима седмѣца“ да се изнесе по-блестящо и резултатно.

принае забраната на петрола но сега и то е дало вече съгласието си. Още вчера всички американски петролни предприятия заявиха че ако председателътъ на република Рузвелъ го поиска отъ тяхъ, тѣ ще преустановятъ какъто и да било износъ на петролни произведения за Италия.

Въ Женеве вече се знае съ положителностъ, че въ щомъ ОП гласува забраната на петрола, веднага и председателътъ Рузвелтъ ще обяви забраната върху износъ на петролъ за Италия.

Дописникътъ на „Журналъ“ отъ Женеве твърди, че въ отговоръ на забраната на петрола, Италия ще напусне ОП.

Изъ шмекеритѣ на факиритѣ

До какви хитрости прибѣгватъ така нареченитѣ „факири“ може да се види отъ следния любимъ тѣхенъ фокусъ, който е оставялъ въ недоумение стотици хиляди зрители:

— Едно момче, помощникъ на факира, лѣга върху една маса и се преструва, че глѣта едно яйце, което въ сжщностъ изчезва между прѣститѣ на ловкия факиръ.

Следъ това факирътъ разкопчава дрехитѣ на момчето на корема и зрителитъ вѣрватъ, че виждатъ кожата на корема обаче въ сжщностъ виждатъ само една каучукова кесия, която има сжщия цвѣтъ, какъвто е и тоя на кожата на корема.

Въ тѣя кесия е скрито друго едно яйце. Факирътъ изважда ножъ и разпара каучуковата кесия, а ужасенитѣ зрители въ това време вѣрватъ, че той пори корема на детето. Факирътъ измѣква яйцето отъ кесията, показва го триумфално на публиката, а следъ това съ голѣма ловкостъ разрѣзана каучукова кесия изчезва и публиката вижда корема на детето непоктнатъ, съ което „чудото“ е завършено.

ХОТЕЛЪ „ИМПЕРИАЛЪ“ е достъпенъ за всички по умѣренитѣ си цени.

Печатницъ „И“ „арна

ПОСЕТЕТЕ
Магазина-изложба
„ВУЛКАНЪ“
ул. Царъ Симеонъ*6
където ще намѣрите
най-голямъ изборъ
Готварски машини
и печки за отопление
Цени най-конкурентни.
Качество неендѣ
минало. Тел. 21-78

Юнционтекстиль А.Д.

— ВАРНА —
Фабриченъ окладъ на вълнени платове
Царъ Борисъ 3.
Съобщава на многобройнитѣ си клиенти, че пристигнаха за сезона платове за мъжки и дамски балони и костюми, специални платове за балони и ученически шмекери, шениоти, спортни
Одеала голѣмъ изборъ платове и др. Цени фабрични

1472

„Потѣйноститѣ на принцъ Карла“

обърна той къмъ внимателния министъръ на правосъдието, касавъ се за една заповѣдъ за арестуване на одного отъ членовѣтъ на най-високитѣ кръгове! И понеже въ тоя случай не искамъ да пренебрегна стария обичай, дойдохъ предварително да се посъветвамъ съ васъ и сетне да пристѣпя къмъ арестуването.

— Касавъ се, за заповѣдъ за арестуване ли противъ кого?

— Противъ господина графа Венсанъ де Гренелъ!

Министра на правосъдието подскочи отъ стола си.

— Дали съмъ добре чулъ? Противъ графа — наследникъ на Гренелъ ли? — попита той, моля ви почитаемий господинъ префекте, обяснете ми, коя е причина на това ви изумително решение — това ми се вижда за невѣрване! Противъ графа де Гренелъ ли?

— Нито единъ частъ не трѣбва да се губи! — заяви графъ Шатилонъ, имамъ на ржка най-ясни доказателства, че този графъ Венсанъ де Гренелъ е единъ престжпникъ.

— Графъ де Гренелъ ли?

— Да, единъ престжпникъ, съ аристократическо име!

— Но, моля Ви, драгий ми господинъ префекте, помислете какъва отговорностъ вземате отъ себе си — каза упогашения министъръ на правосъдието, който виждаше се, че все не искаше да повѣрва, че префекта притежава доказателства — помислете си само...!

— Моля да ме извините, че ви прекъсвамъ, каза графъ Шатилонъ сериозно и решително, като стана, тука не съществува никакво съмнение! Азъ вземамъ отгоре си цѣлата отговорностъ. Графъ Венсанъ де Гренелъ се обвинява въ тежки престжпления. Огъ дълго време подозирахъ, че графа, а не другъ нѣкой е извършилъ престжплението въ Гренелъ, но липсваха ми доказателст-

Библиотека „Варненски новини“

1469

ме познавате, кой съмъ най-сетне Венсанъ де Гренелъ ще падне въ ржцетѣ на правосъдието и ще бѣде наказанъ.

Въ този моментъ се позвъни.

Доминика и Габриела се пробудиха отъ закусването си. Кой идеше толкова късно?

Габриела отри сълзѣтѣ си и отвори вратата.

— Позволете ми да влѣза? — се чу единъ гласъ.

— Струва ми се, че е господинъ префектъ! — каза Алфонсъ, като се изправи.

Графъ Шатилонъ, който протегна ржката си на слисаната Габриела, влѣзе наедно съ нея въ малката стая.

— Моля да ме извините, че дохождамъ толкова късно, каза префекта и отиде при майора, комуто по приятелски начинъ подаде ржката си, известието, че сте тука, че сте намѣрили съпругата и дъщеря си, не ми даваше мир! Трѣбваше да дойда, да ви кажа доброе дошли!

— Бѣхъ изпратилъ Дидиѣ, за да ви доведе тука, защото сега вашитѣ права ще възтѣжествуватъ, продължи графъ Шатилонъ. Дидиѣ намѣри ли ви?

— Дидиѣ загина, господинъ префекте! Той заплаши старанието да ме намѣри и да ме избави съ смъртъта си!

— Честъ на неговата память! — каза префекта сериозно, Дидиѣ съ направеното си благосъдействие е изкупилъ несправедливата си постжпка!

— Азъ отдавна му бѣхъ простилъ заяви майора и разказа на префекта, съ малко думи приключенията си въ Сенегамбия, срещата си съ Карла и завършението си въ Европа.

— И кой стрѣля върху васъ при вратата Сенъ Мартенъ? — попита графъ Шатилонъ.

— Венсанъ де Гренелъ! — отговори Габриела, познать го! Спуснахъ се и хванахъ ржката му, за да му попреча да извърши това престжпление, но бѣше вече късно!

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Залаянето на двамата „фантоми“ в Варна

Кон с авторитет на последните кражби в града ни. Колко кражби са извършени. Как е станало залаянето им? Разговор с крадците. Денонощното бдение на полицията. Фаталният кюфетата и цигари. Чо-вечки-змии. Клопката.

От няколко месеца насам града ни осъмваше всяка сутрин с една кражба.

Интересно бѣ че обирите обикновено се вършиха по един и същ маниер: крадецът се промъкваше в магазините през уличните прозорци на избити, като въ много случаи чулел кюфетите с които сж заключени.

Еснафа бѣ въ тревога: всеки очакваше на следующата вечер да дойде неговият ред.

Въ трѣвога бѣ и цѣлата явна и тайна полиция. По цѣли нощи варненските полицаи дебнеха по уличните непознатитѣ фантоми, които тъй ловко и тъй смѣло регистрираха своите подвизи. Често полицейскитѣ пристави и агенти наедно сж свѣгѣ началници, старши стражари и стражари осъмваха.

Зората ги намираше на своя постъ — крадците обаче оставаха незаловими. Поставени бѣха сжщо и въ много магазини автоматични капани, секретни постове — но авторитѣ на тия смѣли обори, като че ли бѣха фантоми, тѣ винаги успѣваха да избѣгатъ.

Извършени бѣха последователно следните кражби:

— Обрана бѣ сладкарницата на Никола Иванов — ул. „Нишка“.

Отъ тамъ бѣха взети единъ часовникъ, една кутия шоколади, една кутия локумъ и разни други бомбони.

Обрана бѣ три пѣти пивницата на Никола Томовъ — ул. „Нишка“.

Отъ тамъ бѣха задигнати една дамджана съ конякъ, вино, цигари и пари.

Ограбена бѣ сжщо и бакалницата на Чардаклиевъ срещу Ранковитѣ хали, отъ кждето бѣха взети разни цигари и други стоки.

Извършени бѣха кражби и въ аптекиѣ на Станчевъ и Русевъ, а сжщо и въ желѣзарскитѣ магазини на Стефанъ Ивановъ и Сарлиевъ, първия на ул. 6 Септември, а втория на ул. Владиславъ. Отъ аптекиѣ бѣха взети пари

— отъ желѣзарския магазинъ разни желѣзарски инструменти.

Крадците алѣзоха и въ механическото бюро „Добруджа“ на ул. „Драгоманъ“, отъ кждето бѣха задигнали единъ новъ грамофонъ, разни електрически лампи и пари.

Извършени бѣха обори и въ кобасницитѣ и на Коста Бойчевъ и Василь Милановъ, отъ кждето бѣха задигнати разни луканки, салами и пастърми.

Въ редицата на тѣзи кражби, които сж около 25, ще споменемъ, че бѣха ограбени и сиренарницата на Погончевъ — ул. „Мария Луиза“, бакалницата на Кеворкъ Киркоровъ и механическото бюро на Станко Калчевъ.

Нѣма, обаче, престѣпление което да остане неоткрито.

Всѣко едно деяние, което руши обществената хармония и тормози обществото, рано или късно получава своето наказание.

Невидимитѣ фантоми, варн. „Арсенъ Люпеповци“ сж въ ржцетѣ на полицията.

Пожелахме да видимъ тѣзи „страшилища“, които тормозаха толкова месеца целия градъ и хвърлиха въ паника еснафа.

Изведнѣжъ при насъ двама младежи; единиятъ е дребничкъ, сухъ, а другия широкоплещестъ.

И двамата сж облѣчени скромно. Тѣ сж въ работнически дрехи. На краката сж иматъ вериги.

Питаме дребния какъ се казва, той си закрива лицето и презъ сълзи изрича:

— Василь Георгиевъ Данаиловъ.

Той е на 19 години, по занятие желѣзаръ, живѣе въ Варна на ул. „Любенъ Каравеловъ“ 66.

Отъ полицията ни се обяснява че Данаиловъ е старъ неинъ клиентъ. Лежалъ е за кражба 3 м. затворъ.

Питаме широкоплещестия Той сжщо неохотно отговаря: Казвамъ се Добри Жечевъ Дикиджиевъ.

Той е 25 годишенъ жененъ сж едно дете, живѣе сжщо на

Модерната дама

Новитѣ реформи, които ще лѣгнатъ въ новия бюджетъ на държавата

М-ра на финанситѣ работи върху реформитѣ, които се налагатъ въ новия бюджетъ на държавата.

София 3. Министри на финанситѣ Гуневъ заедно съ главния секретаръ на министерството Стояновъ отъ вчера работи върху реформитѣ които ще бждатъ внесени въ новия бюджетъ.

На министъра е вржченъ докладъ на специалната комисия, която работи, това лѣто върху тия реформи.

Предвижда се вѣкои отъ фондоветѣ да бждатъ слѣти въ единъ общъ фондъ, който ще пзволи единъ по добъръ контролъ. Предвижда се единъ по добъръ контролъ и относно кредититѣ. Сжщо така не ще се допуша гласуването на извънредни бюджети.

ул. „Любенъ Каравеловъ“ 68, по професия желѣзаръ.

Добри Дикиджиевъ ни разказва:

— Ние работимъ наедно съ Василь въ една работилница. Единъ денъ той ми предложи да почнемъ да крадемъ. Незнамя защо, но азъ се съгласихъ. Първата ни кражба бѣ извършена въ пивницата на Никола Томовъ.

Кражбитѣ вършихме по следния начинъ:

Василь обикновено като по дребенъ влизаше презъ уличните прозорци на избити въ магазинитѣ, азъ пъзяхъ отвънъ.

Следъ кате взимаше каквото трѣбба, азъ му подавахъ ржцетъ си и го изегляхъ презъ прозореца. По вѣчето отъ кражбитѣ ги вършихме така. Само кооперация „Напредъ“ на ул. Нишъ и още нѣколко магазини обрахме по другъ начинъ.

Краденитѣ работи носяхме по домоветѣ си.

Въ крадцитѣ сж намѣрени разни ключове и шперцове.

Обясняватъ ни отъ полицията какъ сж заловени.

Капана.

Отъ едно известно време органиѣ на варненската полиция забелѣзали, че Василь Данаиловъ и Добри Дикиджиевъ пушатъ първо качество цигари.

Благодарностъ

Семейството на починалата Олга Д. Георгиева Дервентска най-сърдечно благодари на всички които почетоха да присжтствуватъ и придружатъ тленнитѣ останки до вѣчното ѣ жилище.

И най-много на черковния хоръ отъ „св. Никола“, които взе участие въ опѣлото.

Отъ опачалевата Семейства.

Посетете първия голѣмъ Чай съ танци на Млад. Благ. секция „Нови Стремежи“ на 8 XII въ Военния Клубъ.

На полицаитѣ това направилъ силно впечатление: какъ може едни сиромаси момчета, които работятъ за 30—40 лв. на денъ да пушатъ първо качество цигари.

Двамата другари веднага били подложени на наблюдение. По цѣли дни задъ тѣхъ сж се мѣнвали като тѣхни сенки нѣколко души полицаи и слѣдили кждо отиватъ, какво вършатъ и съ какво се занимаватъ.

Завчера следъ кражбата въ пивницата на Никола Томовъ отъ кждето между другото е било задигнато и нѣколко килограма кълцано месо, полицията е предприела внезапенъ обискъ въ домоѣта на Дикиджиевъ.

Полицаитѣ сж сварили съпругата на Добри да пѣржи кюфетата. Нѣмало съмнение, че мѣсото отъ което сж приготвени кюфетата е откраднатото месо отъ пивницата.

Сжщия денъ въ 3 часа е билъ арестуванъ Дикиджиевъ. Благодарение на умѣлото следствие призналъ че той и приятеля му Василь сж автори на последните кражби.

Следъ нѣколко часа е билъ арестуванъ и втория крадецъ.

Василь Георгиевъ Данаиловъ е дребничкъ, на ржстъ Неговото тѣло е еластично, то е пропѣзлявало като змия презъ уличните прозорци на

Внезапнитѣ обратъ въ външната политика на Австрия и Унгария. Рѣзка промѣна въ становището имъ спрямо санкциитѣ. На какво се дължи обратъ.

Берлинъ 2. „Фьолкшеръ беобахтеръ“ предава следното важно съобщение отъ Виена:

— Въ цѣлата външна политика на Австрия и Унгария е настѣпилъ неочакванъ обратъ. Касае се за премия ане на тия две държави въ лагера на държавитѣ, които прилагатъ санкциитѣ срещу Италия, при условие да получатъ съответнитѣ обезпече-

нения отъ страна на ОН.

Въ Виена и Будапеща вече считатъ положението на Италия за критическо. Възможността отъ улеснения се счита вече като твърде вѣоятна въ какъто случай Австрия и Унгария биха се намѣрили въ извънредно тежко положение, ако продължаватъ да бждатъ противъ санкциитѣ. По тая именно причина Австрия и Унгария още отъ сега търсятъ да си осигурятъ закрилата на Англия.

Единъ коравосърдеченъ съпругъ

Трагедията на една съпруга. Безжалоостното ѣ изгонване отъ собствената ѣ къща. Изневѣрбата на най-близката приятелка. Оп безчовѣчния съпругъ насила да вземе трупа на жена си.

Причината за трагичността.

София 3. Преди 6 години Панайотъ Сапунджиевъ бившъ секретаръ на окръжно управление и селски кметъ въ с. Калотинъ, цариградско, се оженилъ за телефонистката Мара Арнаудова, кржгло сираче.

Съ голѣми усилия и чрезъ спестяванията на двамата съпрузи. Тѣ успѣли най-после да си построятъ собствена къща на княжеското шосе.

Следъ известно време Арнаудова прибрала въ квартирата си своята най-близка приятелка Анка Градинарова, сжщо така телефонистка.

Въ късо време Сапунджиевъ се влюбилъ въ квартиранката и въ резултатъ отношенията между двамата съпрузи се изострили твърде много. Не можейси да понаса повече съпругата си, Сапунджиевъ я принудилъ да напусне дома си, а той останалъ тамъ да живѣе съ квартиранката.

Изгонената съпруга направила постѣпки чрезъ софийската митрополия за помирение обаче Сапунджиевъ отказалъ категорически и продължилъ да живѣе съ квартиранката.

Постояннитѣ страдания и моралния тормозъ най-после сломили Арнаудова и тя се боляла, вследствие

на което била отнесена въ Александровската болница.

Една отъ милосердните сестри неотдавна позвикала Сапунджиевъ по телефона да дойде да види жена си, понеже била зле болна, обаче той категорически отказалъ, като заявилъ че когато умре ще дойде да я види.

Арнаудова се наулила за това и въ предсмъртния си часъ заявила, че по никакъвъ начинъ не позволява на съпруга си да дойде на погребението ѣ.

Арнаудова вчера починала и Сапунджиевъ се явилъ въ болницата, като поискалъ да вземе трупа, за да го погребѣ. Намѣсили се зетѣветѣ на покойната и не му позволили това. Тогава съпругътъ вземалъ двама полицаи съ себе си и отишълъ въ църквата при гробищата, съ целъ насила да вземе трупа, обаче се намѣсили всички присжтствущи и близкитѣ на починалата, започнали да ругаятъ Сапунджиевъ и го принудили да напусне гробищата.

Покойната е била членка на Посмъртната каса на т. п. с. ю. з. и сега наследнитѣ ѣ ще получатъ 50,000 лева. По тая причина Сапунджиевъ е искалъ да погребѣ трупа, за да може да прибере поменатата сума, обаче усилията му сж осуетени.

Министъра на търговията прехвърля

частъ отъ правата си върху областнитѣ директори.

София 3. Министъра на Търговията Вѣлевъ е подписалъ заповѣдъ, съ която възлага на Областнитѣ директори да упражняватъ посоченитѣ както следва права на м-ла на Търговията опредѣлени въ закона за оргнизиране на професии, а именно:

— Да утвърждаватъ посоченитѣ за ржководни и контролни тѣла на сдруженията на търговцитѣ, занаятчиитѣ и работницитѣ въ района на областитѣ имъ и да назначаватъ председатели и секретари на сжщитѣ, които сж безъ заплате:

Да назначаватъ посоченитѣ изобрѣтъ въ тѣхъ.

При обиска въ домоветѣ на крадцитѣ сж намѣрени скрити въ едно сандѣче частъ отъ краденитѣ вещи.

Съ залаянето на тѣзи спасни крадци Варненската полиция спаси еснафа отъ единъ голѣмъ тормозъ. Хвала на доблестнитѣ полицаи. Тѣ заслужаватъ адмирации.

Следствието продължава.

ржководни и контролни тѣла на околнитѣ синдикати на сжщитѣ сдружения и да назначаватъ председатели и секретари; да утвърждаватъ бюджетитѣ на последнитѣ и да назначаватъ избори въ случай на нужда.

Изключение се прави за голѣмитѣ градове като София, Варна, Пловдивъ и пр.

НОВА КОМЕДИЯ

съ малко действующи лица, удобна за селска сцена

„Модерната дама“

отъ Тонко Бербатева, издание на книгоиздателство „Свѣтлина“ — София. Достава се отъ автора — г-ра Полски Тръмбешъ — срещу 15 лв. въ гербови и пощенски марки.

Печатница „Познанъ“, — Варна

1470 „Потайноститѣ на принцъ Карла“

— Той стрѣля върху мене, но както виждате Богъ ме запази, добави Алфонсъ и показа раната си, патрона само одреска главата ми.

— Най-сетне дойде времето да се изпречимъ на престѣпния му пътъ и да го потеглимъ подъ отговорността каза prefecta гръмогласно. Частъ на разплащането приближаваша! Тогава още ви бѣхъ казалъ, когато бѣхте победени въ процеса, личното си убеждение, че най-сетне справедливостта ще възтѣржествува — сега този часъ настана!

Графъ Шатилонъ се обърна къмъ Доминика.

— На какви тежки изпитания сте били изложени, госпожо, каза той съ благодушие, вие сте изпитали всичкитѣ горчезини на живота! Сега, обаче не намѣрихте съпругъ си и сега стана явно, че вие и съпругътъ вие сте били жертва на нечувано до сега престѣпление!

— Ако Алфонсъ де Гренелъ, по чудо не би избѣгналъ смъртта при подвигния пѣсъкъ на Гренелъ, каза Доминика, тогава всичко би останало непоправимо. Господъ обаче, не е искалъ това ужасно престѣпление да остане тайно и за това той е употребилъ, като орждие за чудесното избавление на съпругътъ ми онова тайнствено създание, което споредъ думитѣ на Карла де Гренелъ, отдавна е напусналъ този свѣтъ.

— Сега всичко излѣзе на яве, отговори prefecta; престѣплението въ Гренелъ е открито. Веднага ще взема нужнитѣ мѣрки, да се арестува графъ Венсанъ де Гренелъ.

— Той е престѣпникъ! — се чу гласътъ на майора.

— Ще добиете сега правата си, господинъ майоръ, каза графъ Шатилонъ на Алфонса на трѣване, като му протегна ржката си. Сега ви напушамъ съ благотворната мисль, че сте сега съединени съ съпругата си и съ детето си и сега азъ ви най-малко не ще се поколебая да ви извазя най-сетне отъ опасността, която още ви заплашва и която се върти около вашата глава.

Би лиотека „Варненски новини“ 1471

Довѣрете се на мене!

Префекта се прости съ Доминика и Габриела щомъ каза последните тия думи.

— Да, имаме довѣрие въ васъ! — отговори Доминика и отъ васъ очакваме избавлението си.

Графъ Шатилонъ напусна малкото жилище на улица Ришелио и наедно съ комисаря Ремондъ се върна въ дирекцията на полицията гдето започна да взема нужнитѣ белѣжки, като извади отъ масата си книгата, които би могли да послужатъ за доказанието престѣпността на Венсана и само следъ това отиде да си легне.

На следуюция денъ, prefecta се събуди рано и заговори съ Ремонда, който бѣше до него и съ Кроа, който му събщи, че графъ Венсанъ де Гренелъ се намира въ замъка и че не го е напушалъ отъ като се бѣ завърналъ късно презъ нощта.

Иров веднага биде изпратенъ на поста си да смѣни Девила.

Двамата тайни агенти, тѣй се бѣха разпоредили, щото отъ прозорцитѣ на една съседна къща да могатъ да гледатъ, кой влиза и кой излиза отъ замъка.

Следъ като prefecta направи и други нѣкои разпорѣждания, отиде у министъра на правосъдието и му препрати визитната си карта.

Министъра веднага дойде да приеме съ голѣма любезностъ колега си министъра на полицията.

Размѣниха нѣколко думи.

Следъ това министъра на правосъдието покани prefecta да седне.

— Блговолете да седните, почитаеми ми колега, — каза той и каже ми, какво ви води тука.

Графъ Шатилонъ седна и започна да разказва на министъра на правосъдието причината, която го е довела при него.

— Дойдохъ при васъ, господинъ министре, по една работа отъ много голѣма важностъ, — се